

Az eredményes gazdaságpolitika jó pártmunka is

Beszámoló taggyűlés
a Szegedi Tervező Szövetkezetben

A szellemi munka a domináns a Szegedi Tervező Szövetkezetben, amelynek másfél száz dolgozója van. Következésképpen zömmel a szellemi foglalkozásúak alkotják pártbizottságának tagságát is — mérnökök, technikusok, kisebb számban fizikai állományúak —, amely az összlétszámnak több mint a tíz százaléka, pontosabban szövege 19 főnyi az alapszervezet tagsága a vezetőséggel együtt. Nem a számszerűség a mérvadó, hanem az összefogás ereje, amely azért is jellemzője ennek az alapszervezetnek, mert képes magával vinni a közös, a szövetkezeti feladatok elvégzésére a pártokivüli dolgozókat is.

Ez tünt ki a múlt esztendőben elért eredményeket elemző beszámoló taggyűlésükön. Nádor László párttitkár terjesztette elő a vezetőség átgondolt, felelősségteljes véleményét gazdaság-szervező, irányító és ellenőrző tevékenységéről, általában a pártalapszervezet — benne az egyes párttagok — munkájáról. Mi adott hitelt a kívülről, aki hallgatója volt a beszámolóknak, majd azt követő felszólalásoknak arról, hogy az itt volt mérlegre, az eredmények mellett hibák is adódnak meg? Az az igazság, amely mottója is lehetett volna a beszámoló taggyűlésnek: az alapszervezeti munka sohasem befejezett tény. Tartalmában, módszerében, színvonalában állandóan fejlődik. Benne vannak a szocialista társadalom fejlődésének eredményei, és olyan tapasztalatok, amelyek előremutatóak a soros feladatok elvégzéséhez úgy, hogy a tudatos cselekvést kevésbé akadályozzák gátló tényezők.

A gazdaságpolitikai és az alapszervezeti tevékenység a pártmunka két szorosan összefüggő, egymást feltételező és egymást nem nélkülözhető folyamat. A gazdasági eredményekben — jól vagy rosszul — tükröződik a politikai, a mindennapi pártmunka is.

Bizonyára év közben is nyomon követték vezetőségi üléseken, taggyűléseken az alapszervezet cselekvési programjának teljesítését

időről időre. Ez volt most is a lényeg, a számvetés mérceje. Tervét ez a szövetkezet menet közben tavaly — az egész tagság egyetértésével — megemelte 17 millióról 18 millió 700 ezer forintra. Harminc-egynéhány ezer forinttal maradtak csak el, viszont az ötödik ötéves terv első három évére kitűzött feladatokat túl is teljesítették. Ennek olyan feltétele is volt, hogy meg kellett erősíteni létszámban a számítástechnikai csoportot — ugyancsak cselekvési programjuk alapján —, de a továbbiakhoz, valamint berendezések beszerzésére nem kapták meg eddig az illetékes szervezettől az anyagi támogatást.

A munka minősége és hatékonysága javulásának mérteke ugyancsak reális, számmal kifejezve tíz százalékos, annyi, amennyivel eredeti termelési tervüket év közben megemelték az alapszervezet tagságának és a szövetkezet dolgozóinak egyetértésével, támogatásával. Tartottak itt is kommunista műszakot, amelynek termelési eredményét és a műszakra eső bér összegét munkáslakásalapra és gyermekintézmények fejlesztésére fizették be. Állandó jelleggel patronálnak egy bölcsődét, egy óvodát, egy szakközépiskolát, de emellett jelentős, több mint 50 ezer forint értékű társadalmi munkát végeztek oktatási intézményeknek. Ezek a vállalások az itt is megvalósított szocialista munkaversenynek és brigádmozgalomnak köszönhetőek. Nyolc szocialista brigádba több mint százán tömörültek itt a szellemi dolgozók. Két alkalommal részesültek a KISZÖV Csongrád megyei bizottságának elismerésében, egy alkalommal pedig Kiváló Szövetkezet címet kaptak, amelyre — tavalyi eredményük alapján — joggal pályázhatnak ismét.

A Szegedi Tervező Szövetkezet pártalapszervezete múlt évi gazdasági, gazdaságpolitikai, szervező, irányító és ellenőrző tevékenységének, valamint belső életének mérceje az is, ahogy mindezt minősíti a Szegedi Ipari Szövetkezetek Pártbizottsága. A taggyűlések látogatottsága, a vitákban való részvétel sokat

javult az előző évhez viszonyítva. Az alapszervezet minden tagjának kivétel nélkül van állandó jellegű vagy esetenkénti pártmegbízatása.

Az alapszervezet egyik erőssége — és éppen ezért többet is várunk tőle —, hogy tagjainak többsége magas szakmai képzettséggel rendelkezik, és mind többen szerzik meg a politikai képzettséget is. Négyen tanulnak a marxizmus-leninizmus egyetem hároméves esti általános tagozatán, illetve szakosítón, speciális kollégiumon. Két kihelyezett marxista-leninista középiskola és egy vitakör működik itt. Erre és a felmutatott gazdasági, politikai munka eredményeire építhetik itt is az 1979. évi cselekvési programot, amely tulajdonképpen már megkezdett folyamat, és célja a gazdaságpolitikai és a pártmunka hatékonyságának további növelése.

L. F.

Pártnapok Szegeden

Időszerű gazdaságpolitikai kérdésekről tovább folytatódtnak Szegeden a pártnapok.

Február 20-án, kedden fél 3 órai kezdettel a városi pártbizottság nagytermében a kereskedelmi és vendéglátóipari vállalatok dolgozóinak tart előadást Lauthán Ferenc. Ugyanebben az időpontban az Irodagéptechnikai Vállalatnál Harkai János tartja meg előadását.

Február 21-én, szerdán fél 3 órai kezdettel a mezőgazdasági termelőszövetkezetek dolgozóinak részére a városi pártbizottság nagytermében Váncsa Jenő lesz az előadó.

Február 22-én, csütörtökön fél 3 órai kezdettel a kábelgyárban Berta István tart előadást.

Február 26-án, hétfőn fél 3 órai kezdettel a GELKÁ-nál Harkai János tart pártnapot. Ugyanezen a napon délután 4 órai kezdettel a Belváros IV/A—IV/B pártalapszervezetben dr. Komócsin Mihály tart előadást. Este 6 órai kezdettel az újszegedi I—II-es pártalapszervezetben Szépkuti István tartja meg előadását.

A személyi igazolványok érvényesítése

A személyi igazolványról szóló jogszabályok értelmében ötvenként, így az idén is nagyon sok állampolgár személyi igazolványának érvényességi ideje jár le. A rendőrkapitányságok az igazolványok cseréjét, érvényesítését úgy kívánják végrehajtani, hogy a várakozási idő minél kevesebb legyen. Ehhez a lakosság segítségét kéri.

Akinek az igazolványa lejárt, az érvényességi idő utolsó napja előtti egy hónap

napon belül kérje az érvényesítést. Ez évben — a sokakat érintő ügyintézésre tekintettel — előfordulhat, hogy a rendőrkapitányság olyan időpontot határoz meg a személyi igazolvány-ügyek rendezésére, mikor annak érvényességi ideje még nem járt le. Aki ezt az ilyen intézkedés érint, igazolványuk érvényességétől függetlenül a rendőrkapitányság felhívásával megjelölt helyen és időben jelenjen meg.

Az igazolvány érvényességi idejének rendezését két személyi igazolvány-fénykép, egy kitöltött — postahivataloknál beszerezhető — adatlap és 10 forint értékű illetékbélyeg szükséges. Az adatlapot a szállásadóval, illetve a lakónyilvántartóval nem kell aláírni. Fontos azonban, hogy az adatlap az igazolvány alapján, azzal egyezően legyen kitöltve, s aki ideiglenes lakóhellyel rendelkezik, annak címét is tüntesse fel az adatlapon. Aki pedig ideiglenes lakcíméről elköltözött, de azt nem jelentette be, az érvényesítés alkalmával ezt pótolja.

Ha az igazolvány adataiban egyéb változás állt be, például családi állapotban, szakképzettségben, munkahelyben vagy foglalkozási viszonyban, de az nincs bejegyezve, a változást bizonyító okirat alapján a rendőrkapitányságok a kicserélés, illetve érvényesítés alkalmával ezt is bejegyzik.

Az érvényes és pontos adatokat tartalmazó személyi igazolvány nemcsak közérdek, hanem mindenkinek személyes érdeke is. Az államigazgatási és egyéb hivatalos eljárások során ugyanis nem fogadható el olyan igazolvány, amelynek érvényességi ideje lejárt. (MTI)

Jelentkezés katonazenészi pályára

A Honvédelmi Minisztérium jelentkezésre hívja fel az általános, különösen a zenei általános iskolák 8. osztályos fiátanulóit, akik vonzódnak a katonai életpályára, a zenész-tiszthelyettesi hivatás iránt, s vállalják, hogy a tanulmányaik befejezése után a Magyar Néphadseregben katonazenészként teljesítenek szolgálatot.

Az iskola Budapesten, a Zalka Máté Műszaki Főiskola szervezetében működik, és öt éves időtartamú. A zenei és a közismereti oktatást a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola kihelyezett tagozata végzi. A felvételi követelményeknek megfelelő tanulók növendéki, ötödik évtől hallgatói állományba kerülnek, és tanulmányaik során zeneművészeti szakközépiskolai, illetve katonai képzésben részesülnek. Végzésük után tiszthelyettesi rendfokozattal, középiskolai végzettséggel (érettségivel) a Magyar Néphadsereg fővezénakalra kapnak beosztást. Az iskolán eltöltött idő alatt a tanulók teljes és ingyenes ellátást (kollégiumi elhelyezés, étkezés, ruházat, tanszer, hangszer, kulturális és sporteszközök), továbbá a tanulmányi eredménytől függően teljesítménypótlékot és zsebpénzt kapnak.

A jelentkezés feltételei: magyar állampolgárság, egészségi és fizikai alkalmaság, középiskolai és zenei oktatásra való rátermettség, a szerződésben rögzítettek vállalása.

A pályázók jelentkezési lapot a megyei hadkiegészítési és területvédelmi (Budapestben a fővárosi hadkiegészítési) parancsnokságtól, illetve az iskola igazgatójától szerezhetnek be.

A jelentkezési határidő: 1979. március 10.

(MTI)

Gyalogos irányítja a lámpát

A gyakori balesetek indokolták azt a munkát, amelyet a Közlekedésbiztonsági Tanács javaslatára végeznek a József Attila sugárúton, a Gedőli iskola előtt. A tanács és a KPM közös költségvetésű forgalomirányító lámpákat szereltek fel, amelyeket a gyerekek — gyalogosok kapcsolhatnak biztonságos áthaladásuk érdekében. Az úttest két szélére villamos-, illetve autóbusszmegállókat építenek, majd a „zebrát” festik föl. Felvételműket a nyár elejére elkészülő átkelőhely építéséről készítettük.

tónussal véd. A vízügyi szolgálatnak azonban fel kell készülnie a kisebb valószínűségű árvizek biztonságos kivédésére is. Ennek megfelelően — a népgazdaság teherbíró képességének megfelelő ütemben — folyamatosan tovább kell növelni a védművek védképességét, tovább kell fejleszteni a védekezési módokat és eszközöket, alkalmazni kell a tudományos kutatás legújabb eredményeit” (Simády Béla).

A vízügyi szakirodalom teljesen egységes ezeknek az öröklött hagyományoknak és új tapasztalatoknak a megítélésében. Egyúttal ebben a védelmi rendszerben és ebben az elvben dicsóul meg a nagy elődök, Széchenyi István és Vásárhelyi Pál úttörő munkája is.

Legnagyobb és leghosszabb tartó árvízvédelmi küzdelmét 1970-ben vívta a Tisza-völgy. Májusától júliusig talpon volt az ország a Nyírségtől a déli végéig. Tragédiával kezdődött: a Tisza és a Szamos közére órák alatt zúdult az áradat, a folyók szemlátomást dagadtak, elborították még a vízmércéket is. Nincs rá példa, hogy négy-öt méterrel nőtt volna más esetben a vízszint egyik órától a másikra. Tüzek voltak a telefon- és távírvonalak, s a gátorról, aki szabályos időközönként leolvasta és jelentette a vízállást, azt hitték, meghibbant. Akkor még megvolt a remény, hogy a felső-magyarországi pusztítással elmege a folyók mérge, ám ott még szinte be sem fejeződött a mentés és a lakosság áttelepítése az elöntött községekből és városokból — a Maros kezdte küldeni fenyegető üzenetét. Történt pedig mindez akkor, amikor már öt árhullám is levonult előzőleg hólevekéből. S talán még soha nem „dolgoztak” így egymásra árhullámok, mint ezen a tavaszon és nyáron! Mindig és mindig megújultak, egymást erősítve. Mert hiszen a Körösök sem maradtak sokáig vesztve — a több napon át és megismétlődően lehullott hatalmas csapadékmennyiséget pedig a mellékfolyók egyszerre zúdították az Alföld felé, a már-már egész hosszában színgé telt Tiszába. A szomszédban üszögolt Marosvásárhely, Segesvár, Gyulafehérvár, Déva, Szegednél a legmeglehetőbb percekben-órákban 4000-4100 köbméter víz áramlott másodpercenként a Tiszában.

Azt mondja az irás, hogy a véletlenek ilyen sűrű és tartós egybeesése igen ritka dolog. Hogy egyszerre alul és fölül is minden áradjon... Összetételükön sem szoktak ilyen szerencsétlenül a vizek, mert más-más idő alatt szokott levonulni a vízgyűjtők árhulláma. „Mindez így törté-

nik — az esetek többségében. A vízrendszer legnagyobb és legemlékezetesebb árvízének azonban éppen az az oka, hogy a Tisza vagy a mellékfolyók viselkedése eltér az általános körülményeknek megfelelő szabályszerűségektől.” E szabályszerűtlenségek pedig nemcsak azzal okoztak meglepetést, hogy egészen új, abszolút értékeket mértek — még inkább azzal, hogy szünet nélkül sorjázta egymás után. „A töltéshez óta a folyó teljes hosszában érvényesülő harmadik rendkívüli és azóta is legnagyobb tiszai árvíz 1970. év tavaszán folyt le. A szegedi vízállás a Tisza történetében harmadszor és negyedszer is átlépte a 900 centimétert, sőt először meghaladta a 950 centimétert. A Maros pedig — történelmében először — meghaladta a 600, sőt a 620 centiméteres makói vízállást. A Körösök tetőző vízállásai pedig 50-100 centiméter nagyságrendben haladtak túl az eddig észlelt legnagyobb vízállásértékeket, zömmel az 1919. évi vízállásokat. Ugyanez volt a helyzet feljebb, a Szamos folyón is, valamint a Kraszna, Túr és Batár vízfolyásokon...” (Vágás István).

A veszély rettenetes volt. 1879-ben csak Szeged környéke élt rettegésben — 1970-ben csaknem 1 millió ember létbiztonságát, életét és otthonát, hárommillió holdnyi termőföldet, városok és falvak tucatjait veszélyeztette a víz. A nemzeti vagyont, amely a veszélyeztetett térségben fekszik, akkor több mint 200 milliárd forintot becsülték!

Magyarország története bővelkedik árvizekben és árvízi fenyegetésekben, de ehhez hasonló veszedelem, ilyen heves és meg-megújuló áradás még nem kísértette soha. Negyven helyen fenyegetett közvetlen töltésszakadás, hat balatonnyi víz akart elterpeszkedni az Alföldön, s mindenki tudja már, hogy csak tíz esztendővel korábban sem bírtuk volna ezt a vízáradatot föltartani! Az ország 600 millió forintot költött a védekezésre, s volt nap, amikor ötvenezernyi ember vállalta a gátakat.

A küzdelemből ismét eposzi részt vállalt Szeged, meg Makó, Vásárhely, Szentes, Csongrád, a folyókhoz szelődült és velük kezdetűl együttélő városok. Fantasztikus ütközetekre emlékszünk: a makói óriás buzgárra, az algyői olajmező védelmére, megtanultuk, hol van Körvélyes és a zalotai gátórház, homokzsákerődőket rakunk a szegedi Tisza-parti sátrányon... S mindezt a táj népe egy szörnyű emlék teherévelélte vitte véghez!

(Folytatjuk.)

SZ.
SIMON
ISTVÁN:
22.

Nagy vizek krónikája

„Nagy hagyományok
— évszázados elmaradottság”

„Az örökség, amelyet a magyar vízügyi szolgálat a fel szabadulás után átvett, sokra kötelező nagy hagyományokat, de egyben évszázados elmaradottságot is hordozott. Az újjáépítés feladatai mellett az első évek útkeresését követően indult fejlődésnek, majd az 1950-es évek végén bonthatott ki a maga létezésében, új szocialista társadalmi és gazdasági alapokon a mai értelemben vett egységes, korszerű vízgazdálkodás. A magyar vízgazdálkodásról ma már elmondhatjuk, hogy a szocialista társadalom szervezettisége támaszkodva, a műszaki-tudományos forradalom világmeztű áramlatába bekapcsolódva, a vízügyi szolgálat hivatásszerű, szakmailag felkészült dolgozóinak tízezreire építve, olyan színvonalra emelkedett, mely számos vonatkozásban elérte korunk haladó műszaki-gazdasági követelményeit” — ezek Dégen Imre vízügyi államtitkár szavai, s jóllehet tíz esztendővel ezelőtt, a nagy szegedi árvíz 90. évfordulójára kiadott könyvecskeben találtam rájuk, érvényességük tagadhatatlan ma is. Különösen akkor, ha kiegészítjük az azóta eltelt idő s legfőképpen az 1970. évi védekezés vízügyi tapasztalataival: „Az árvízvédelem intenzív fejlődése a vízügyi szolgálat államosításával kezdődött el, és ezt követően 1958-tól nagy léptekkel haladt előre a Szeged környéki tiszai védtöltések erősítése, a védelmi szervezet és a védelmi eszközök korszerűsítése... A Szegedet érintő árvízvédelmi rendszer 1980-ra olyan kiépítettségi állapotba került, mely a több száz éves gyakoriságú árvizek ellen biz-